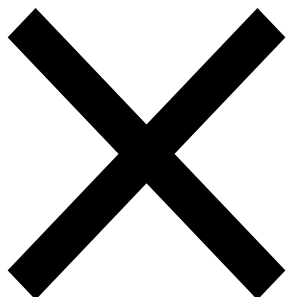

ADRIANA TOMONI

S-a născut pe 30.11.1957, la Geoagiu.

În prezent, domiciliază în Deva și este de profesie asistent medical.

Cărți publicate: Dar de Crăciun (poezii), Dar (poezii), Dar din iubire (poezii), Dar pentru tine (poezii), Prietenie (poezii pentru copii), Împreună (poezii), Petale (poezii), Întinde-mi mâinile ca altădată, Desculți prin sentimente. A

driana Tomoni este membră a Asociației Scriitorilor din Județul Hunedoara; a Ligii Scriitorilor din România, filiala Județului Hunedoara; a Societății „Limba noastră cea Română” din Chișinău; a Filialei 43 Orăștie și a Cenaclului „Ion Budai Deleanu” din Geoagiu.

A primit mai multe premii, diplome și distincții pentru activitatea literară.

PUIUȚ DE BRAD

Puiuț de brad fără-apărare,
Cu visul de lumină secerat,
Ca mielul dus la abatoare,
De Marea Sărbătoare, din viață ești furat.

Îți punem globuri și beteală,
Pe trunchiul cu sevele plângând
Și te cântăm cu mare osteneală,
„O brad frumos”, fără mustrare-n gând.

Puteai să crești pe înălțimi de munte,
Cu fruntea stele să atingi,
Pletele să-ți fie cărunte,
De neaua dalbă și timpul să-l învingi.

Mă iartă pentru viața-ți frântă,
Fii darul meu pentru cei mici,
Iubirea prin tine cuvântă,
Tu brad frumos, ce de Crăciun, te sacrifici.

CUFERE DE ARGINT

Să cauți în cufere de-argint,
gustând din jarul de cuvinte,

*Independența
prin Cultură*

te arzi sau flăcări mari aprinzi,
din șoaptele zidite-n minte.
Aleşii sau răstigniți să scriem poezie,
să-ntindem sufletele la mezat,
pedeapsă ni-i răsplata ce-o să vie,
că am atins în versuri stele, cu păcat.
Zăresc doar ochii perlelor din scoici,
nu sunt surfer ce știe valul,
spiralic, nechemate voci,
dureri în palme-mi pun
și îmi arată malul.
Lacrime ce-mi curge pe obraz,
o pun în rima unui vers,
aripi îi cresc și-apoi îl las,
să plece lin în univers.
Iubirea-n taină o cunun,
în catedrale de cuvinte,
cu poezia o adun,
în cufere de-argint,
păstrate-n locuri sfinte.

CĂDEM ÎN LUME

Cădem în lume, să urcăm,
purtând ecouri ancestrale,
înnobilati cu mare dar,
sufletul ce veșnic nu moare.
Semințe-n noi de bine și de rău,
lăsați să semănăm ogoare,
timp măsurăm mergând mereu,
cu umbra noastră-nsoțitoare.
Icari cu aripi ceruite,
țintim umili către lumină,
ca nuferii dorim, fragili,
să ne-nălțăm din rădăcină.
Adeseori, renaștem din cenușă,
când o scânteie-a mai rămas
și mai deschidem înc-o ușă,
cu chipul trist și-nlăcrimat.
Ne bucurăm de mâna-ntinsă
și zâmbetul ce-ți dă puteri,
zici că viața nu-i învinsă,
când, suspinând, mai poți să speri.
Spre Flori de colț întindem mâna,
cu privirea către cer,
precum corăbii ce înving furtuna,
convinși că visele nu pier.

MI-EȘTI DRAG

Mi-ești drag, ca o romanță veche,
Arpegiul viului izvor nestins,
A vremii aleasă pereche,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

În palmele iubirii cuprins.

Îmi ești ca o icoană sfântă,
În luminoșii sipeți viețuiești,
Flăcări împletite ce cuvântă,
Iubirea, cu migală o zidești.

Zorii, vreau să-i văd mereu cu tine,
Apusul să ne prindă-mbrățișați,
Când noaptea-n voaluri mătăsoase vine,
Cât mi-ești de drag, îți spun cu ochii-nrouați.

AEZII

Sărmani aezi ce-nșiruie cuvinte,
Arcadia visând pe înserat,
Cu lacrimi tristețile-s tivite,
Dar drumul, de vers e luminat.

Își umplu ulcioarele din visuri,
Extrag esențe din sublim,
Se-afundă până în abisuri,
Scoțând lumini din tristul țintirim.

Deschid ferești și te îmbie,
Să bei din sufletul lor blând,
Din versul ce zborul îți învie,
Ei stând smeriți în tainic rând.

Își picură nisipul din clepsidră,
Urcând cu greu spre înălțimi,
Luptându-se cu-a vieții hidră,
Hrănindu-se din palme de Treimi.

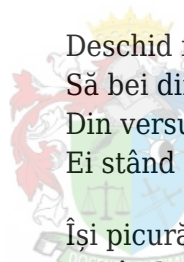
EȘTI

Ești vechi, de veacuri multe, înnoit,
Din ancestralul vremii plăsmuire,
Cu-n hieros gamos nenuntit,
În țări dilmune altoire.

Pântecul iubirii te-a creat,
S-aduci pe lume împlinire,
Cu sacre lumini cuminecat,
Al universului, sfântă zidire.

Să ne-mpletim în azurii veșminte,
Izvoare revărsate-n râu,
Oglindite-n cerul blând, cuminte,
Cu aștri agățați la brâu.

În noi, povara dulce a iubirii,
Efluvii de lumini arzând,
Înaltă curcubeele-mplinirii,
Semne spre zenit, în taină așezând.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*